

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

8. Intolerabilis multorum, &c. Adversa Beneficiorum Confidentarios: anno
1569.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

eis manuteneri non valeat. Præterea quod pecuniæ ex hujusmodi venditionibus, concessionibus & alienationibus nisi in dicti Caroli Regis, sui que regni, & Catholice Religionis defensionem, nec in alios usus exponi omnino debeant, ipsæque pecuniæ interim penes personam fide & facultatis idoneam per vos eligendam, ac deputandam, realiter & cum effectu deponantur, quodque vos super his omnibus alia, & alia debite, & opportunè provideatis, prout tibi, frater Episcopo Gajacensis, mentis nostræ voluntatem ac desiderium prævious explicavimus, tibi que super his ab omnibus fidem indubiam adhiberi debere mandamus, & insuper quod præsentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo vestro, vel alicujus vestrum munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ injunctionis, concessionis, imperationis, approbationis, confirmationis, mandati, decreti, suppletionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Calendis Augusti, Pontificatus nostri, anno tertio.

Decernitur, quod in omnibus Provinciis Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci esse debeant duo Conventus pro Fratibus strictioris Observantiæ: an. 1569.

PIUS EPISCOPUS.

Ad perpetuam rei memoriam.

Injunctum nobis desuper Apostolicæ servitutis officium crebrò nos admonet & inducit, ut personis quibuslibet regularibus, vigilantia nostræ partes efficacius exhibentes, eos in institutorum suorum regularium candore salubriter manuteneamus.

§. 1. Accepimus sanè nuper, quod in Ordine S. Francisci de Observantia nonnullæ sunt domus, & Loca, Recollecta nuncupata, in quibus dicti Ordinis Fratres arctiorem quam in cæteris vitam degunt, & propterea eidem Ordini commodum & opportunum esse censentes, ut in singulis dicti Ordinis Provinciis, duæ Domus, & Loca Recollecta hujusmodi existant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò decernimus, atque statuimus, quod in qualibet Provincia dicti Ordinis duæ ad minus Domus, & Loca Recollecta esse debeant. Et præfata Monasteria Recollecta nullatenus ab hujusmodi recollectione separari possint: Et Fratres in illis degentes etiam si velint (nisi de Ministri Generalis ipsius Ordinis vel Provincialis, & Discretorum Conventuum dictorum Locorum Recollectorum pro tempore existentium consilio) ad alia Loca non recollecta transferri nequeant, nisi eisdem Superioribus, ut aliter fiat, visum fuerit expedire.

§. 2. Decernentes præsentis Litteras, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari vel impugnari, aut invalidari nullatenus posse, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispo-

sitionibus comprehendi ullatenus posse, sicque ab omnibus censi.

§. 3. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari debere, irritum quoque & inane, quidquid secus super his, à quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 4. Et nihilominus pro majori præmissorum occasione Venerabili Fratri Episcopo Conchen. & dilectis Filiis Causarum Curie Cameræ Apostolicæ generali Auditori, ac Officiali Toleran. per præsentis committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum, per se vel alium seu alios, præsentis Litteras, & in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, faciant illas ab omnibus, quos illæ concernunt, inviolabiliter observari, non permittentes aliquid contra præmissa quomodolibet innovari. Contradictores quoslibet, & rebelles per easdem penas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

§. 5. Non obstantibus præmissis quibusvis Apostolicis, nec non in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus & ordinationibus, ac quibusvis, etiam juramento & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus contrariis quibuscumque, aut si aliquibus, communiter vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 6. Cæterum quia difficile foret præsentis Litteras ad singula quæque Loca, ubi expediens foret, deferre, volumus quod illarum transumptis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, in judicio & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus litteris adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die nona Martii, Millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Pontificatus nostri, anno quarto.

Adversus Beneficiorum Confidentarios: anno 1569.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Intolerabilis multorum perversitas, qui Sacrosanctas Constitutiones novis quotidie fraudibus cludere nituntur, seque illarum auctores in necessitatem adducit cautius providendi, quò pertinacium animi ab improbis conatibus, graviori sanctione proposita, reprimantur. Bene quidem & prudenter felicitis recordationis Pius Papa IV. Prædecessor noster ad tollendam fiduciariæ mancipationis Beneficiorum & Ecclesiasticorum corruptelam statuit, & decrevit, ut ipso jure vacarent Ecclesiæ, Monasteria, cæteraque Beneficia Ecclesiastica in confidentiam à quibuscumque, etiam Sac. Rom. Eccl. Cardinalibus, cujusvis personæ contemplatione, vel intuitu recepta, liberam illorum dispositionem, sibi, & Apostolicæ Sedi reservando: Nec valerent ipsorum collationes, seu concessionis, nec fructuum, nec pensionum reservationes, nec facultates alias transferendi, nec regrediendi, seu accedendi & ingrediendi ad Ecclesias, Monasteria & Beneficia supradicta, illaque recipientes fructus, pensiones, & alias res eorumdem indebitè perciperent. Prohibens quibuscumque, etiam sub cen-

VIII.
Ex Me-
moires,
du Clergé
de France,
Tom. 2.
pag. 436.

furis Ecclesiasticis, ne quid hujusmodi amplius au-
derent. Ac etiam decrevit omnes & quacun-
que provisiones, praefectiones, collationes, commendas,
& alias dispositiones de Ecclesiis, Monasteriis, &
Beneficiis, nec non reservationes fructuum, pensio-
num, rerum & jurium, ac etiam transferendi, re-
grediendi, accedendi, & ingrediendi, aliasque fa-
cultates, sive per se, sive futuros Romanos Pontifi-
ces, etiam motu proprio, ac consistorialiter, sive
etiam per ordinarios Collatores, etiam ad Patrono-
rum praesentationem, cum interventu Confidentiae
hujusmodi, sive expressae, sive occultae, ac de jure
praesumptio, & alias contra praedicta pro tempore
factas, nullius momenti fore, nec cuiquam suffragari,
sed Ecclesias, Monasteria & Beneficia hujus-
modi ipso jure vacare, ac praedictae dispositioni refer-
vata esse, sicque per quoscunque, etiam per praesump-
tiones, conjecturas legitimas, & alias eorum
arbitrio procedendo (cum alioqui Confidentias hu-
jusmodi in lucem erui, & probari non posse constaret)
judicari & defini debere. Nec non irritum,
& inane quicquid fecus contingeret attentari, quem-
admodum confectis super his litteris suis plenius
continetur. Verumtamen propter improbas mul-
torum cupiditates, praedicta, quae ad purgandam
haec pernicie Ecclesiam, & animarum salutem ab
ipso Praedecessore edita sunt, in multis deprehendi-
mus viam aperuisse gravius delinquendi. Siquidem
cum frequentibus plurium querelis pridem
concitati, quod Judices in causis hujusmodi Confi-
dentiarum expediendis remissiores essent, omnes,
& singulas causas ipsas ubicunque, & inter quos-
cumque motas ad Nos advocavissimus, ac omni-
modam hujusmodi causarum praesentium & futu-
rarum, rerumque omnium ex ipsis resultantium
cognitionem Nobis, & Successoribus nostris refer-
vavissimus, & super quibusdam coram nobis pro-
cessum fuisset, variis inde, aut levibus conjecturis
intelleximus, vitium quidem Confidentiae occulte
irrepisse, sed in plerisque causis praesumptiones, &
conjecturas, quae ad illud probandum deducuntur,
minime sufficere, ejusque rei causam plurimos, qui ante
litterarum praedictarum editionem hujusmodi
Confidentias exercent, ubi cognoverunt obstructam
veritatem propter difficultates probandi in Judicio
Confidentias ipsas contempta Constitutione praedi-
cta, Ecclesias, Monasteria & Beneficia sic recepta,
ut prius retinere, alios fructus, pensiones, & alias
res accipere, alios eorum exemplo ad similia &
graviora fidencius commoveri. Multi etiam ipsa
Beneficia jure retinere nequeunt, alii ne cogantur
ad Sacros Ordines, ad residentiam, ad incedendum
in habitu Clericali, ut ad bellum proficiscantur, ut
inimicos occidant: alii ut alieno nomine lites agant,
aut defendant; alii propter crimina incapaces, qui-
dam ut purgato delicto, vel absolutione consecuta
illa repetunt, eadem in alios deponunt, & in ple-
risque fructus ipsorum, aut eis ministrantur, aut
quibus ipsi statuunt, saepe laicis & inhabilibus.
Plerique vel senes, vel infirmi, ut Beneficia in do-
mibus suis perpetuent, illa renuntiant & renuntia-
runt in alios, qui vel profanam familiam cedentium
de fructibus Ecclesiasticis alant, vel illa etiamnum
infantibus, aut nascituris asservent, facto interdum
circuitu retrocessionis, cum reservatione fructuum
& aliarum rerum, aut accessu, praesentium ab illis
qui praestandorum jurium Camerae Apostolicae sunt
immunis, alii aut incapaces, aut aliis Beneficiis
Ecclesiasticis onusti, aut Ecclesiastico Ordini sese
mancipare refugientes, aut merè Laici Beneficia
Ecclesiastica aliis conferenda procurant, ut de illis
postmodum ad libitum suum disponatur, fructus
etiam percipientes illorum. Ad haec plerique Or-
dinarii, & alii Collatores, ac etiam Patroni Laici
curant deponenda Beneficia, ut fructus seu pensio-
nes capiant eorundem, aliisque faciant ministrari:
Alia etiam permulta ejusmodi admittuntur, qui-
bus immaculata rerum divinarum puritas impie
violatur, discipline Ecclesiasticae nervus dirumpi-

tur, & imminens patratum exitum animarum. Qua-
re Nos volentes periculofam talium audaciam novi
juris subsidio cohibere, praesentium auctoritate sta-
tuimus, ut si quis quacunque auctoritate Ecclesiam,
vel Monasterium, aut aliud Beneficium Ecclesiasti-
cum quaecunque ex resignatione, vel cessione cu-
juscumque personae simpliciter, aut cum circuitu
retrocessionis, cum regressu, vel accessu, etiam sola
dimittentis intentione receperit, ut illud, vel aliud
etiam in eventum regressus, vel accessus, eidem di-
mittenti, vel alteri postea conferatur; aut illius fru-
ctus, vel eorum pars alii vel aliis concedantur, vel
pensiones solvantur, ex eisdem haec Confidentia cen-
seatur. Itidem si Ordinarius, vel alius collator con-
tulerit antehac, aut conferat in futurum Benefici-
um Ecclesiasticum quovis modo vacans, ea condi-
tione tacita, vel expressa, ut postea in alterum pro
arbitrio collatoris seu alterius cujuscumque, contra
juris communis ordinationem disponatur, sive ut
de eo provivus fructus illius, vel partem ad utili-
tatem vel libitum conferentis, vel cedentis, aut al-
terius relinquat & remittat, seu pensionem illi, vel
illis, quem vel quos, idem collator, aut cedens, vel
alius per se, vel alius scripto, aut verbo jussit seu
significaverit, perfolvat, & pariter si Patrono etiam
laico, vel altero praesentatori, seu electori contigerit,
vel contingat id fieri. Ad haec si Clericus praedictae
Camerae, aut Cardinalis, aut alius à solutione Ju-
rii ipsius Camerae, vel etiam Cancellariae Aposto-
licae exemptus, post resignationem, vel cessionem
alicujus extranei, de Ecclesia, Monasterio, vel alio
Beneficio Ecclesiastico in se, Apostolica, vel alia au-
thoritate factam & admittam, illam vel illud etiam
confectis litteris Apostolicis & possessione appre-
hensa, in eundem resignantem, vel cedentem, mo-
dico spatio interjecto, veluti duorum aut trium
mensium retrocesserit, aut retrocedat in futurum,
& ex illa retrocessione fructus Ecclesiae, seu Mona-
sterii, aut Beneficii, vel eorum pars seu pensio, seu
quid aliud super illis reservatum, aut regressus, seu
accessus & ingressus ad illam, vel illud ipsi Clerico,
vel Cardinali, aut alii exempto, sit, fueritve con-
cessus. Postremo si quis crimine aliquo absolutus,
aut cum quo super irregularitate dispensatum est,
denudò receperit quacunque auctoritate Ecclesiam,
Monasterium, vel aliud Beneficium Ecclesiasticum,
quod ante, vel post commissum delictum, aut con-
tractam irregularitatem dimiserit, in quovis horum
casuum Confidentiae pravitas sit contracta, casusque
hujusmodi litteris praedictis comprehenduntur, ac
si illis speciatim expressi fuissent, licet ipsum Confi-
dentiae crimen alterius tantum partis conscientiae
sit admittum. Ad probandum verò plene Confi-
dentiarum abusum, inter alias etiam haec praesump-
tiones & conjecturae habeantur legitimae, videlicet
si quis post cessam à se Ecclesiam, vel Monasterium
aut Beneficium, & publicatam resignationem, seu
cessionem, captamque à Successore possessionem, seu
in illa, vel illo, seu rebus illius, per se, vel alium,
seu alios de facto se ingesserit, aut fructus perceperit,
aut quicumque successor illi, vel ejus propinquus
ipso, aut partem aliquam remiserit eorundem.
Si recipiens Beneficium constituerit dimittentem,
vel ejus parentes, aut propinquos Procuratores ad
percipiendum vel locandum fructus Beneficii dimissi,
& illi, vel illis de fructibus perceptis, aut percipi-
endis donationem fecerit. Si vel sola Procuratoris
depositione, vel libris rationalibus mensurarum ex
parte dimittentis expeditio, quae personam recipi-
entis concernit, profecta sit, simulque expensae pro
ea necessariae ab illo factae fuerint. Denique si quis
pro concessione alicui facta, quacunque auctoritate
de Beneficio Ecclesiastico per se, vel alium, seu alios
intercesserit, vel alias in negotio concessionis sese
immiscuerit quoquo modo, deinde aliquid de fru-
ctibus Beneficii de facto etiam per manus possessori-
s, ac etiam simplicis donationis titulo perceperit,
seu de illo postmodum ad voluntatem intercessoris
fuerit dispositum quodocunque. Testes autem de

quaque

quaque re singulares singulas probare valeant præsumptiones, & conjecturas, pluresque hujusmodi præsumptiones & conjecturæ plenam faciant probationem in prædictis. Cæterum criminosi, & cæteri omnes, qui ad perhibendum in casibus Simoniacæ testimonium recipi possunt, ad prædicta omnia admittentur. Sed ne quisquam etiam vanâ fiducia fretus non intendendi contra se iudicii in crimine perseveret, utque hoc malum gravius censuræ stimulo usquequaque prohibeatur, omnes, & singulos, qui hucusque Ecclesias, Monasteria, Beneficia, fructus, pensiones, alias res, intercedente hoc confidentiâ vitio, receperunt, ac retinent, nisi statim ad se reversi, & respicientes celeri dimissione sibi prospexerint, & qui quid tale admiserint in futurum etiam omnibus, & singulis aliis Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, Administrationibus, Officiis & Beneficiis obtentis, quæ pariter sub dicta reservatione comprehendi volumus, nec non fructibus, & pensionibus, & aliis rebus Ecclesiasticis, ac etiam R. Lic. & aliis Officiis temporalibus præsentium auctoritate privamus, & ad futura inhabiles declaramus, & in iuris subdium excommunicationis sententiâ innodamus, à qua nullus, nisi in mortis articulo constitutus, ab alio quam Romano Pontifice absolutionis beneficium valeat obtinere. Nos enim advocacione causarum hujusmodi, & reservatione cognitionis illarum, rerumque omnium inde emergentium, Nobis, & prædictis Successoribus, ut prædictum est, facta, causis illis dumtaxat exceptis, quæ jam coram nobis pendere noscuntur, ac etiam iis, quas ratione Ecclesiarum, & Monasteriorum, quorum dispositio in Consistorio fieri consuevit, aut debet, itemque contra ordinarios Collatores, Episcopos, & alios Superiores Prælatos, etiam Cardinales haberi contigerit, ut jam aliis nostris statutum est, audiendis, decidendis, & terminandis, harum serie prorsus relaxata decernimus, ita deinceps quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici auditores, ac prædictæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & ipsorum cuicumque quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate ubique iudicare, interpretari, & definire debere, nec non irritum, & inane, quidquid secus in prædictis per quoscumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca omnibus locorum Ordinariis districtius injungimus, ut in suis quisque Ecclesiis, Civitatibus, Diocesis, & locis, etiam exemptis, ad prædicta studiosè attendant, & quatenus illis non relaxavimus, in delinquentes severe animadvertant, si divinæ Majestatis iudicium, dictæque Sedis Censuram voluerint evitare. In cæteris vero causis, & negotiis Nobis & prædictis Successoribus exceptis, eosdem locorum Ordinarios præsentium auctoritate delegamus, ut gratiâ, & favore postpositis, pro se quisque, cum venerit usus, contra prædictos omnes sub ipsa exceptione comprehensos diligenter inquirent, suoque inquisitiones omnes sigillo obsegnatas ad prædictam Sedem quam primùm transferant, ut Nos, & prædicti Successores in causis hujusmodi procedentes, quòd justum fuerit, decernamus. Nos enim singulis Ordinariis ipsis, prædictos omnes, & quoscumque alios, etiam exemptos, etiam per edictum publicum, confitto prius summarè, & extrajudicialiter de non tuto ad illos recessu, citandi, & monendi, eisque, ac Iudicibus ordinariis, & delegatis, aliisque personis quibuscumque, ne prædictorum executionem quoquomodo impediant, vel aliâs in illis sese interponant, etiam per simile edictum inhibendi, eosdemque, ac alios Contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & penas Ecclesiasticas, ac omnia alia juris, & facti remedia opportuna compellendi, auxilium brachii secularis, quandocumque opus fuerit, invocandi, cæteraque in prædictis omnibus singulis necessaria faciendi & exequendi, plenam & liberam, tenore præsentium, concedimus facultatem. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papæ octavi Prædecessoris no-

stri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, aliisque Apostolicis constitutionibus & ordinationibus, & quod Episcopis collatoribus, & Prælatibus prædictis, etiam Cardinalibus, vel quibusvis aliis communiter & divisim à prædicta sit Sede indultum, vel in posterum indulgeri contingat, quòd interdicti, suspendi, vel excommunicari, aut contra indulta hujusmodi ad iudicium trahi non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & litteris Apostolicis, generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus, non expressa, aut in totum inserta, effectus præsentium, aut attributæ prædictis Ordinariis jurisdictionis explicatio, seu exercitium, vel executio, impediri valeat quomodocumque, vel differri, & de quibus quorumcumque tibi tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis, cæterisque contrariis quibuscumque, litteris Prædecessoris hujusmodi nihilominus in suo robore duraturis. Volumus autem, ut præsentium exempla etiam impressa edantur, eaque Notarii publici manu, & cujuscumque Curie Ecclesiasticæ, ejusve Prælati sigillo obsegnata, eandem illam prorsus fidem in iudicio, & extra ubique locorum faciant, quàm ipsæ præsentibus facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam nostræ privationis, statuti, decreti, innodationis, injunctionis, delegationis, concessionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Kal. Junii, Pontificatus nostri, anno quarto.

Cæ. Glorierius, H. Cumyn.

Anno à natiuitate Domini Millesimo quingentesimo sexagesimo nono, Indictione duodecima, die vero Sabbati sexto Augusti, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini PII diuina providentiâ Papæ Quinti, anno quarto, retrospectæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, & Principis Apostolorum de urbe, Cancellariæ, & in acie Campi Floræ, ut moris est, dimissis in omnibus supradictis locis eandem retrospectarum litterarum copiis affixis, per Nos Julium Parinum, & Joannem Andream Panizzam, prædicti Sanctissimi Domini nostri Pii Papæ Quinti Cursores.

Christianus de Monte, Magister Cursor.

Perentibus Philippo II. Hispaniarum Rege, Cornelio Jansenio Episcopo Gandavensi, & Viglio Præposito, novam Præposituram erigit in Ecclesia Gandavensi: an. 1570.

IX.
Ex Op.
Dipl. Mi-
ræi Tom. 2.
pag. 1105.

PIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Eccliesiarum quarumlibet, præsertim Cathedralium statui, & directioni sollicitis studiis intendentes, ad illa libenter desectimus, per quæ ipsarum Ecclesiarum decori, & venustati salubriter consulitur, & in eis divinus cultus suscipit incrementum.

Sanè Charissimus in Christo Filius noster Philippus, Hispaniarum Rex Catholicus, qui etiam Flandriæ Comes existit, tam suo, quàm Venerabilis Fratris Cornelii Episcopi Gandavensis, & dilecti Filii nostri Viglii à Zuychem, Præpositi Ecclesiæ Gandavensis Notarii nostri, nominibus nuper exponi fecit, quòd aliàs Cornelius Episcopus,